

TORDERA

Acaben els primers treballs de millora de l'església d'Hortsavinyà

S'han inaugurat en el marc de l'Aplec de l'Erola

J.Alonso, Tordera. La parròquia d'Hortsavinyà de Tordera ha mostrat avui la seva millor cara, després de les obres de remodelació que s'han portat a terme durant els últims mesos. Així, l'edifici religiós ha inaugurat la restauració de la taulada en el marc de l'Aplec de l'Erola, que es celebra cada Dilluns de Pasqua.

Tot i que l'associació de veïns i masies d'Hortsavinyà va informar que aquest any no hi havia prevista cap activitat festiva (la tradicional arrossada) a causa de la poca col·laboració alhora d'organitzar els actes, la celebració ha comptat amb la participació de la colla de gegants de Pineda de Mar. Igualment, s'ha portat a terme la missa a càrrec de mossèn Alfons, a les 12 del migdia i, seguidament, la processó fins a l'ermita de l'Erola, amb la cantada dels goigs.

Aquest és el primer any que l'associació de veïns i masies d'Hortsavinyà no celebra el tradicional Dilluns de Pasqua, amb la popular arrossada que aplegava centenars de veïns de Tordera i rodalies. «No eren prou mans per fer-ho», va apuntar una de les organitzadores, Núria Valls.

No obstant això, segons va explicar Valls, «malgrat tot, ha vingut molta gent. L'església s'ha omplert de gom a gom». La veïna va assenyalar que l'anul·lació del dinar popular no ha suscitat gaires queixes, ja que «tot i que hi ha gent que sí que ha preguntat per què ja no es fa, molta gent s'ha

portat el dinar i s'ha quedat a menjar als bancs que hi ha allà».

Valls es va mostrar satisfeta de la participació ciutadana i del resultat de les obres, tot i que encara queda molt treball per fer. «Ara estem fent el projecte del campanar perquè s'ha de canviar, però aquest va per llarg», va afegir.

Un cop finalitzades aquestes obres es procedirà a millorar l'interior de la parròquia. «S'ha de pintar tota i l'altar també perquè està molt desgastat», va subratllar. Així, tot i que en un principi la remodelació de l'edifici religiós s'havia previst per enguany, el retard de les obres de la taulada obligaran que aquesta no s'acabi fins a l'any vinent. «Les obres es van allargar perquè les bigues estaven podrides i no s'havia comptat amb això», va aclarir. En aquest sentit, va manifestar que tot i que la Diputació de Barcelona ha finançat més de la meitat dels treballs, els veïns també hi han contribuït. «Hi ha un restaurador alemany que ens ha ajudat molt a renovar la imatge de Sant Lluc i també hi ha un arquitecte de Tordera que ha col·laborat», va comentar.

Mentre els treballs del campanar comptaran amb el suport de la Diputació, les reformes de l'interior aniran a càrrec dels veïns. «Ara som tres famílies que ho paguem», va assenyalar la veïna. «L'Ajuntament no ens ha fet pagar el permís d'obres, però mirarem a veure si ens pot ajudar», va apuntar.

LLORET DE MAR

CCOO es reuneix amb la direcció dels hotels Guitart

L'empresa ha expedientat la secretària del comitè del Monterrey

Judit Alonso, Lloret de Mar. Comissions Obreres (CCOO) es reuneix avui amb la direcció de la cadena d'hotels Guitart per intentar solucionar les problemàtiques del centre Monterrey, ubicat a la carretera de Lloret a Tossa. Es dona el cas que l'empresa ha obert recentment un expedient a la secretària del comitè d'empresa, Francisca Castellero Martín. Tot i que el director general de l'establiment hotelier, Pedro Quiroga, no ha volgut fer cap tipus de declaracions, l'empresa, segons ha pogut saber **Diari de Girona**, ha justificat l'actuació a causa del «descobriments de presumptes faltes comeses en el lloc de feina».

No obstant això, el sindicat de FECOHT-Comissions Obreres de Girona, que representa els treballadors de tots els centres de la cadena hotelera, ha denunciat l'actitud de la direcció de l'empresa ja que segons argumenten, «arran de la notícia publicada a **Diari de Girona** el passat dia 16, l'empresa ha procedit a obrir un expedient a la secretària del comitè d'empresa».

Segons va explicar el secretari general del sindicat a nivell provincial, Eladio Alguacil, «van dir que van trobar menjar en un armari d'una habitació que, precisament, és d'aquesta treballadora i en lloc de comentar la situació amb ella li van obrir un expedient». «No creiem que aquestes siguin les maneres», va assegurar Alguacil, que va afegir que «són clares represàlies arran de les declaracions que va fer».

Per aquest motiu, el secretari general del sindicat de Girona va

IRIS

HOTEL. L'equipament disposa d'una plantilla formada per 80 treballadors.

explicar que es reunirà amb l'àrea de Recursos Humans de la cadena, que «desconeix els fets». Així, va assenyalar que, tot i que la relació amb la resta de centres de treball de l'empresa és bona, a Lloret «hi ha problemes des del canvi de direcció que es va produir a principis d'any».

Alguacil va anunciar que si no s'aconsegueix un acord es celebraran una sèrie d'assemblees a tots els hotels del grup hotelier «amb l'objectiu d'informar tots els treballadors sobre l'actitud de l'empresa». Tanmateix, va afegir que en aquestes reunions es proposarà la possibilitat de realitzar diferents actuacions, com concentracions, «amb l'objectiu que canviï l'actitud de la direcció d'aquesta empresa».

El secretari general del sindicat a Girona va assenyalar que la demanda dels treballadors es basa en «complir el conveni, en cap cas millorar el que està esti-

pulat». D'aquesta manera va explicar que aquest planteja que el personal ha de treballar 40 hores setmanals i disposar de dos dies de festa per poder planificar les vacances, «tal com fan la majoria dels treballadors», va aclarir.

Les principals queixes dels treballadors del centre són que s'està contractant personal des d'una empresa externa en lloc de contractar el personal fix discontinu tot tenint en compte la seva antiguitat en l'ordre de preferència. A aquest fet, que incompleix el conveni d'hostaleria, se li afegeix que el centre no ha elaborat el calendari laboral, tot i que ha estat requerit. Igualment, assenyalen que les vacances no s'han consensuat amb l'empresa i aquesta ha fet una proposta en la qual no hi ha intervingut el comitè. Per aquests motius, el col·lectiu de treballadors va denunciar els fets.

OPINIÓ

FESTES

M.MONTSERRAT Medalla Cufí

Intercanvi de tradicions

Aquest any les festes de Setmana Santa m'agafen lluny de casa, però en una terra que considero gairebé tan meua com Catalunya: Galícia.

Després d'haver caminat des de Roncesvalles fins a Santiago de Compostel·la en diverses etapes, aquest any vam decidir continuar per allò que en diuen la «ruta pagana»: des de Santiago fins a Finisterre. Diu la llegenda popular que quan arribes a Fisterra o Finis-terrae (la fi de la terra) has de cremar la roba que has fet servir durant tota la peregrinació i, llavors, simbòlicament, comences una nova vida, renovada i purificada. No ho hem constatat enlloc, només ens hem guiat per allò que explicaven altres pelegrins que havien fet el mateix i per les ganes d'aventura que suposava. N'hi ha que, des d'allò del «Prestige», continuen fins a Muxia, però això ja és una mica «postís».

Quan algú s'endinsa a l'aventura que significa fer el Camí de

Santiago, es pot omplir els ulls i l'ànima de meravellosos paisatges, arrossegar un bocí de vida dins la motxilla, i caminar sota el sol o sota la pluja. Però sempre caminant endavant, com a la vida mateixa.

TAMBÉ pot ser que et trobis amb persones diverses que el fan i amb qui pots intercanviar des de cultura fins a sentiments. En aquest darrer trajecte hem conegut dues persones entranyables: en **José** i la **Maria**, que ens van estar explicant coses de la seva terra. La seva «aldea» es diu Muíño, pertany al municipi de Zas i està situada a la província de la Corunya.

Xerrant amb ells de mil i una coses, vam acabar parlant de les tradicions de cada poble i jo li vaig comentar que a Blanes, el Dimarts de Pasqua celebrem el dia de la Mare de Déu del Vilar amb un aplec. I que ballem sardanes a l'era i que tenim una cobla formada per nois i noies del col·legi Santa Maria i ja m'anava animant per tal que res no em quedés sense dir, formés part o no de la tradició del dia del Vi-

lar. Quan vaig acabar, la Maria es va posar a cantar:

«Santa Margarita tiene una fuente con dos caños adonde se van a curar todos los males extraños».

Li vaig preguntar què volia dir i em va explicar que ells celebren una «romeria» el dia de santa Anna. De seguida vaig saltar per dir-li que nosaltres també tenim santa Anna com a patrona a la Festa Major. Ella va continuar dient que ells ho celebren el 26 de juliol, però la devoció va per a santa Margarida i no per a santa Anna com seria d'esperar i que aquesta cançó és una de les que li dediquen. El dia 25, dia de sant Jaume, la treuen de la parròquia i la porten a la capella, en camió. Els veïns la segueixen amb els seus propis vehicles, deixen que la santa passi tota la nit a la capella després de celebrar-hi una missa solemne i l'endemà, el dia 26, celebren una altra missa a l'aire lliure. Les famílies i amics hi van a berenar o bé s'hi passen tot el dia i surten en forma de processó, aquesta vegada a peu, per tornar-la altre cop a la parròquia.

En aquesta experiència del camí hem après, fins i tot amb una colla de quilòmetres pel mig, que les tradicions són molt semblants a tots els pobles.

CELEBRACIONS

Blanes festeja avui el tradicional Aplec del Vilar que data de l'any 1609

La jornada congrega centenars de veïns

J.A.G., Blanes. La població de Blanes celebra avui l'Aplec del Vilar. El paratge acull centenars de veïns que els dimarts de Pasqua Florida puguen fins al santuari, situat a la banda nord del terme municipal, en direcció Tordera. L'Aplec, del qual es té constància des de 1609, agermana la població que es desplaça fins al paratge on es celebren una missa, un dinar de germanor i sardanes.

El santuari, que data del segle XIII, conté una talla de la Mare de Déu que segons la llegenda es va trobar l'any 1012. La troballa es va realitzar a les vuit del matí del 5 d'agost d'aquell any quan una jove pastora i serventa de la família Vilà pasturava el ramat prop de la casa pairal. Tot i que originàriament estava ubicada al cim de la roca de Sa Palomera, va haver de ser amagada terra en-

dins en temps de domini musulmà.

La marededéu, que ha estat des d'aleshores molt lligada a la història del municipi, va ser reclamada per solucionar inclemències meteorològiques i per protegir la població del setge d'exèrcits enemics.

D'altra banda, el santuari, que compta amb una reproducció de l'any 1948 del «Rem del trenta-quatre» de Joaquim Ruyra, va ser ampliat el segle XVII gràcies a les almoines dels blanencs. Actualment, l'edifici religiós és una reconstrucció del santuari després de la Guerra Civil que manté el model anterior. Així, disposa d'una portalada jubilar i un gran porxo. Tanmateix, el santuari té un caire mariner que ve marcat pels vaixells en miniatura escampats per la volta del prebisteri, la nau central i els exvots.